

Krigsministeren (Kauffmann): Den Hovedindvending, som er fremkommen mod Forslaget, forekommer mig at være den, at det skulde gribe alt for meget ind i det Bestaaende, i den Maade, hvorpaa Mandstabet nu uddannes. Dertil kan jeg kun bemærke, at da Leirtiden afslutter Uddannelser, indser jeg ikke, hvorledes en Forfortelse af Leirtiden skulde kunne gribe overordentlig forstyrrende ind i de Øvelser, der allerede have fundet Sted iforveien. Det blev endvidere af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) bemærket, at Leirøvelserne fortrinnsvis fandt Sted for Fodfolkets Skvb. og at der kun sendtes eet Rytteregiment og to Batterier til Leiren, hvilket var meget for lidt, naar man havde til Hensigt virkelig fortrinnsvis at øve samlede Øvelser. Jeg kan nu ingenlunde dele den fremsatte Mening, at Leirøvelserne fortrinnsvis skulle finde Sted for Fodfolkets Skvb. Naar man ikke sender mere Rytteri og Artilleri derover, er det vel nærmest af økonomiske Grunde, og vel ogsaa fordi det kan antages, at disse Vaaben kunne have lige saa megen Nytte af at øves paa Garnisonsstederne. Det ærede Medlem lagde endvidere særdeles stor Vægt paa Marschen hen til Leiren og fandt det netop gavnligt, at man begyndte dermed og derfor ogsaa de første Dage marscherede kortere Strækninger end senere. Jølgem deraf skulde saa være, at Mandstabet successtvist blev vænnet til Anstrengelserne. Smid- lertid viser Erfaringen, at Marscherne have bragt en hel Del Marodører og en hel Del Syge til Leiren, ja have medført endnu meget større Mlemper eller, rettere sagt, Ulykker, som jeg ikke vil omtale nærmere. Det sørgelige Syn, som jeg har omtalt, at disse Marscher frembød, var ingenlunde, at Disciplinen ikke blev overholdt af de Befalende, det var altsaa ingen Bebreidelse, jeg rettede til dem, men det sørgelige Syn var, at der var saa mange Syge og Marodører. Det kunne naturligvis de Befalende i Reglen ikke gjøre for, og det kan ikke bebreides dem. Endvidere skulle Officererne have saa stor Gaan af disse Marscher til Leiren, idet de derved bleve satte i Stand til at bedømme, hvad man kunde byde Tropperne. Denne Mening skal jeg meget gjerne dele; men jeg maa dog bemærke, at Forslaget jo kun angaar en Forfortelse for dette ene Aar. Altsaa Officererne have vel allerede erhvervet den Erfaring, de i saa Henseende bør være i Besiddelse af. Der er fra flere Sider berørt, at Skydningen neppe vilde kunne finde Sted, naar Øvelserne forkortedes væsentligt. Det kan jeg ikke indse; thi jeg har allerede godtgjort, at Forfortelsen af Øvelsesdagens Antal ingenlunde vil være saa særdeles betydelig, at man jo ikke nok vil kunne skyde lige saa meget iaar som de foregaaende Aar. Det ærede Medlem omtalte endvidere, at det ringe Antal Officerer, der fandtes i Fodfolket nu, eller i det Hele taget i Hæren, gjorde det saame-

get mere nødvendigt, at det fornødne Samarbejde af Kompagnerne og af Afdelingerne etc. fandt Sted i længere Tid. Dette skal jeg gjerne tiltræde; men jeg maa fremhæve paany, at Leirtiden ikke er bestemt til disse Detailøvelser, men bestemt til samlede Øvelser for større Troppesafdelinger. Hvis altsaa denne sørgelige Tilstand med Hensyn til Fodfolkets Officerspersonales Antal er tilstede, kan det ganske sikkert nødvendiggjøre, at disse Detailøvelser drives især i Garnisonerne og foretages der, men ikke saameget i Leiren. Altsaa har det ingen særlig Indflydelse paa Leirtidens Forfortelse. Det ærede Medlem mente ogsaa, at de udgaaende Øvelser ikke kunde blive særdeles frugtbringende, fordi de enten maatte blive Generalstabsøvelser, naar man ikke tilstrækkelig forlod Veiene, eller ogsaa blive saa kostbare, at man i det Hele taget af den Grund maatte standse dem. Jeg tror nok, man vil kunne finde Egne i Sylland, hvor de ikke alene ville blive meget lærerige, men hvor ogsaa Omkostningerne ikke blive saa store, som her er udtalt fra flere Sider. Om Kantonnementsøvelser mente det ærede Medlem, at der ikke kunde være Tale ved denne Leilighed. Jeg indser dog ikke, hvorfor der ikke skulde kunne være Tale om Kantonnementsøvelser. Han sagde, at ved Kantonnementsøvelser kom det navnlig an paa at søge sin Fjende, at Afdelingerne maatte ligge langt borte fra hinanden. Derfor er der nu aldeles ikke Noget til Hindre; men hvis det var Hovednyttens, man havde af Kantonnementsøvelser, at man blot skulde søge sin Fjende, indser jeg ikke, at det vilde være gavnligt at adoptere dem for Fremtiden, og at det da netop vilde være en nyttig Erfaring at komme til at indse, at de ikke vare saa særdeles heldige. Jeg skal ikke nærmere omtale det Regnveir, der altid ledsager de udgaaende Øvelser, da det allerede er tilstrækkelig berørt af en af de foregaaende Talere; men, naar man anfører slige Grunde imod dem, er det kun Bevis paa; at man har stor Mangel paa gode Grunde, og at den Sag, man forsvare, ikke er den bedste. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) indvandt imod Forfortelsen, at vi havde Erfaring for det Skadelige deri fra Øvelserne i Dyrehaven isfor, og for, at disse Øvelser ikke havde været til Gavn for Hæren. Hans Erfaring i saa Henseende er jo modsiddende den Erfaring, vi have høftet, der have deltaget i Øvelserne. Han mente endvidere, at Forsøget iaar vilde kompromittere Kantonnementsøvelserne, ligesom ogsaa andre ærede Talere have yttret noget Lignende. Det frygter jeg ingenlunde for. Kun forsaavidt kunde Forsøgene kompromittere Kantonnementsøvelserne, som disse i det Hele taget vilde vise sig upraktiske og mindre lærerige for os, ellers betvivler jeg det meget. Endvidere havde det ærede Medlem imod Forslaget, at man derved forsøgte stykkevis at reformere Hærsplanen. Men dette Forslag er jo ikke af nogen